

AQUÍ EM TENS

Busco un espai per silenciar els sentits. Escolto els petits sorolls que vénen de fora. Respiro. Em concentro en la respiració. Intento fer silenci. Però no puc. Em vénen al cap preocupacions i tasques que em queden per a fer. Tinc el cap a mil i un llocs. De sobte, com una llum, em ve a la ment la cançó de Taizé *Misericordias Domini* (La Misericòrdia del Senyor); seguidament la paràbola de l'ovella perduda, també la de la moneda perduda, i la del fill pròdig. Experimento que Déu m'estima, m'accepta tal com sóc, malgrat les meves debilitats, els meus defectes, però també amb les meves virtuts. Sóc fill/a de Déu. Aquesta és la gran experiència: sentir dins meu la Misericòrdia de Déu.